

godtgjøre, at en Rigsdagsmand i denne Henseende maatte staae parallel med en Embedsmand (Ratter); men det tog man ikke for gode Varer (Ratter). Uden egentlig at gaae ind paa dette Spørgsmaal, skal jeg dog tillade mig at vise, at en vis Righed i saa Henseende er tilstede; der kan nemlig være Injurier af en saadan Art, at den, hvem de træffe, naar han ikke kan eller vil fratægge sig dem, ikke kan vedblive at være Rigsdagsmand, og det var af den Art Injurier, hvorom her var Tale; og det forekommer mig dog, at det Offentlige har en vis Interesse i, at en Rigsdagsmand, som er bleven sigtet med saadanne Injurier, frigjør sig derfor, lige saa vel som dette fordreides af Embedsmanden; jeg skal her ikke videre indlade mig paa dette Punkt, da det ikke foreligger i Almindelighed. Nu har Ministeriet svaret mig paa mit Andragende desangaaende, at det for det Første lige saa lidt som Stiftamtmanden i Aarhus kunde give mig fri Proces, uagtet dette ellers tidligere har været givet Embedsmand, naar man en lille Smule tillod sig at udsætte paa deres Embedshandlinger, og at Ministeriet, som følge deraf — nemlig fordi en Rigsdagsmand ikke kunde sættes i Klasse med en Embedsmand — heller ikke seer sig istand til at beordre nogen Procurator til at give Møde for ham i Sagen som Privatsag, hvorimod det, forsaavidt han ikke selv vil iagttage sit Tarsv under sit Sogsmaal, maa være hans egen Sag at engagere en til at procedere for Aarhus Bythingssret berettiget Sagfører. Jeg har nu forskaffet mig den Assistance, jeg har kunnet ønske mig, hos en Høiestretsadvocat, som er berettiget til at procedere der, men det er ikke enhver Mands Sag, at gaae saa langt omkring, for at finde en Sagfører, og jeg troer, at det har en almindelig Interesse, at enhver Mand kan faae sin Ret, at Enhver kan idetmindste faae undersøgt, om han har Ret eller ikke. Naar den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hjerrild) har antydet, at Sagen maaskee var af den Art, at Ingen gad have med den at bestille, skal jeg dertil bemærke, at han har sagt dette hen i Beiret, og at han ikke kjender til Sagen, samt at en af de Procuratorer i

Aarhus, med hvilke jeg har raadsført mig, har mødt for mig i Forligelsescommissionen; dernæst har samme Mand udtryffeligt sagt til mig, at han gjerne vilde føre Sagen for mig, hvis det ikke traf sig saaledes, at den var mod en Mand, til hvem han stod i et nært Venstabsforhold, ligesom ogsaa en anden af Procuratorerne har svaret mig: „Jeg har juridiske Forretninger for den Mand, der søges, derfor kan jeg ikke indlade mig derpaa“. Men jeg vil spørge, om Ministeriet heri har havt tilstrækkelige Grunde til at nægte at bestikke en Procurator, naar den tidligere Regjering har bestillet en Procurator i lignende Tilfælde? Det forekommer mig at være ganske besynderligt, at man ikke kan faae en Sagfører til at føre en Sag, som er meget klar for den, som vil see, idet der af det, hvorom Sagen dreier sig, klart vil fremgaae, paa hvilken Side Retten er, hvorom ogsaa flere Jurister, som have seet Sagens Acter, have været enige; jeg troer, saaledes som Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har sagt, at det er en Terrorisme, øvet paa et enkelt Sted, som er blevet understøttet af Regjeringen.

Ummigbold: Jeg skal, i Anledning af, hvad Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har anført mod mine tidligere Uttringer, tillade mig at bemærke, at det i Almindelighed er umuligt for en Dommer at mulctere den, der skriver Indlæg for en Anden og sætter Partens eget Navn under; denne Umulighed kan ingen Dommer overvinde, om end Vedkommende i dette Indlæg har begaaet nok saa mange processuale Overtrædelser, og, naar den Part, hvis Navn staaer under, er en Almuesmand, vil man vistnok i mange Tilfælde ikke finde sig besøiet til at mulctere ham, medens man for den samme Skrivemaade vilde finde sig særdeles berettiget til at mulctere en Sagfører. I det Hele taget skal jeg henholde mig til, hvad Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hjerrild) har anført, idet jeg dog blot skal bemærke, at jeg ikke kan begribe den Logik, at man nærer en saa stor Mistillid til de bestikkede Procuratorer, men derimod har en saa ubetinget Tillid til Alle og Enhver. Da jeg har hørt, at en tid-